

gen, om han dertil finder sig foranlediget, for egen Regning tilkalde en autoriseret Dyrlæge, der i Forening med en af Amtet for Amtsrepartitionsfondets Regning sendt Dyrlæge, tilligemed den Dyrlæge, efter hvis Erklæring Nedslagningen er bestemt, med Stemmesleerhed vedtage, om Nedslagning skal finde Sted, og afgive Skjøn over Obductionens Resultat.

Af Indenrigsministeren (i Modsetning til ovenstaaende Forslag af 15 Medlemmer):

I § 8 efter den Passus: „De Dyr, som saaledes dræbes. . . Indenrigsministeriet“ indskydes:

„Gieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist at tilkalde en autoriseret Dyrlæge for at være tilstede ved Obduktionen og deeltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Biser der sig Tvivl eller Meningsforskjel herom imellem Dyrlægerne, afgjøres Sagen af det veterinaire Sundhedsraad“.

Formanden: Jeg skal først sætte samtlige de stillede Endringsforslag med de tilhørende Paragrapher i Lovudkastet under Forhandling; naar disse ere afstemte, vil derefter Loven i dens Heelhed komme under Forhandling. Jeg veed ikke, om Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) ønsker Ordet med Hensyn til det af 15 Medlemmer stillede Endringsforslag.

Winther: Siden dette Forslag blev stillet, er der fremkommet et Forslag fra den høitærede Indenrigsminister, som, efter hvad der kan skjønnes, vil tilveiebringe det samme Resultat som det, vi have tilstøttet ved vort Forslag, og paa Grund deraf agte vi at tage dette tilbage.

Da dette Forslag ikke optoges af Noget, var det saaledes bortfaldet.

Ordføreren (Jung): Hvad angaaer det Endringsforslag, som Udvalget under Nr. 1 har stillet til § 8, saa gaaer det, som det ærede Thing vil see, ud paa at tydeliggjøre Paragraphens Indhold, idet der nemlig, hvor der i Paragraphens næstsidste Passus er Tale om Smitte, er foreslaaet tilføjet Ordene „vitsekkelige eller formodede“. Med Hensyn til det Endringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille under Nr. 2 til samme Paragraph, da slutter det sig, som det ærede Thing let vil skjønne, i det Væsentlige til det Endringsforslag, som den høitærede Indenrigsminister havde stillet ved Sagens 2den Behandling, men som dengang ikke blev vedtaget. Udvalget har nemlig siden den Tid confereret med den høitærede Minister og er kommen til den Erkjendelse, at det burde have sit Forblivende ved det, som den ærede Minister dengang havde bragt i Forslag. Der er vel enkelte af Udvalgets Medlemmer, som gjerne vilde holde paa det oprindelige Forslag, at der skulde gives en høiere Erstatning; men da den ærede Minister er gaaet ind paa de andre Endringsforslag, navnlig det til § 13, som Udvalget ansaae for det væsentligste og vigtigste, saa har Udvalget ikke taget i Betænkning ogsaa med Hensyn til dette Punkt at slutte sig til Indenrigsministerens Forslag.

Det Endringsforslag, som Udvalget har stillet til § 13, er det samme, som det havde stillet til 2den Behandling, kun at det her er gjort paa en meget kortere Maade, idet der er foreslaaet, at i første Passus Ordene: „Cuur“ og „eller for anvendte Lægemidler“ udgaae, hvorved Paragraphen kommer til at indeholde den Bestemmelse, som Udvalget havde stillet ved den foregaaende Behandling, og hvor efter det altsaa aldrig kan finde Sted, at Gieren kan komme til at betale Cuur og Lægemidler til et Dyr, som af det Offentlige er taget under Behandling; det er kun dette, som Udvalget har troet, at det vilde være betænkeligt at gaae ind paa. For Dieplikket skal jeg indfrænke mig til disse Bemærkninger.

Indenrigsministeren: Den ærede Ordfører har forklaret, hvorledes en Forhandling mellem Udvalget og mig har ført til en